

Levenswerk Velpse paradijsvogel is gered

De kleine Sjef van der Molen, geboren in 1945, groeide op tussen de kapotgeschoten gebouwen in Arnhem. Onder het puin ontdekte hij allerlei wonderlijke beestjes: pissebedden en andere onderkruipsels.

Kees Jansen
Velp

„Dat waren zijn vriendjes. Van het puin bouwde hij huisjes voor ze. De liefde voor de natuur begon al heel vroeg”, zegt Truus Schennink, partner van de in 2014 overleden kunstenaar annex bioloog. In zijn levenswerk, de Tuin van Sjef, spelen puin en andere afgedankte materialen als dakpannen en tegels een grote rol. Niet zo vreemd met zo’n jeugd. Mede daardoor is het een toevluchtsoord geworden voor allerlei bedreigde soorten planten en dieren. Een blijvend toevluchtsoord, want na twee jaar onderhandelen, uitstel vragen en geld bij elkaar schrapen, is de toekomst van het achter grote villa’s gelegen pa-

▲ Sjaak van 't Hof en Truus Schennink in de Tuin van Sjef, verborgen in een villawijk in Velp. FOTO GERARD BURGERS

radijsje in het Gelderse Velp eindelijk veiliggesteld.

„We hadden bijna 3 ton nodig om het huis en de grond van de gemeente Rheden te kopen. Mede dankzij een lening van 55.000 euro van het Nationaal Groenfonds hebben we dat geld nu bij elkaar”,

zegt Sjaak van 't Hof, voorzitter van de Stichting Tuin van Sjef. De stichting kreeg al een paar keer uitstel om het benodigde geld bij elkaar te krijgen, maar zag de ultieme deadline van 30 november steeds verder naderen. Schennink: „Sjef was tijdens zijn

ziekte niet bezig met de toekomst van de tuin. Daar wilde hij het niet over hebben. Hij was tot vlak voor zijn overlijden druk met waar zijn hart lag: de natuur.” Gelukkig was vlak voor de eeuwwisseling al wel besloten een stichting voor de paradijselijke tuin in het leven te roepen. Van 't Hof: „Dat was nodig als tegenwicht voor allerlei instanties. Sjef was geen strateeg.”

De met een grote baard getooide Velpenaar bleek geen overlegtijger. „De vergaderingen met hem waren altijd kort en gezellig. Eerst even overleggen en daarna gezellig eten en drinken”, zegt Schennink lachend.

Sjef van der Molen had een grote schare vrienden, vooral natuurliefhebbers. „Hij kon zo een uur met een vriend die hij tien jaar niet had gezien aan de telefoon hangen om te praten over een kevertje.”

Die vrienden- en bekendenschaar zorgde al snel voor een stevige financiële basis voor het behoud van de bijzondere tuin, verborgen

in een villawijk in Velp. Schennink: „Er stonden zo veel mensen in zijn agenda, vooral heel veel natuurvrienden. We hadden al heel snel via crowdfunding 150.000 euro bij elkaar. We kwamen bij het radioprogramma *Vroege Vogels* en er was veel andere pers geïnteresseerd. Dat hielp wel.”

Open dagen, rondleidingen, een kunstveiling, allerlei andere culturele activiteiten en uiteindelijk de bijdrage van het Groenfonds zorgden voor de rest van het benodigde geld. Nog voor het eind van dit jaar moet de overdracht van huis en Tuin van Sjef aan de stichting rond zijn. „Dan gaan we verbouwen. De schuur wordt opgeknapt voor culturele en educatieve activiteiten en ook in huis moet er wat gebeuren”, zegt Van 't Hof.

De nieuwe bewoner van Van der Molens woning – op de benedenverdieping, Schennink woont boven – wil het zoveel mogelijk laten zoals het was toen Van der Molen nog leefde. „Dat is fijn”, zegt Schennink. „We zijn echt tegen de goede mensen aangelopen.”